

29.9.2025

YLÖJÄRVI

Asuntila-Ilmarinjärventie arkeologinen inventointi 2025

Tilaja:
Ylöjärven kaupunki

Toteuttaja:
Heilu Oy

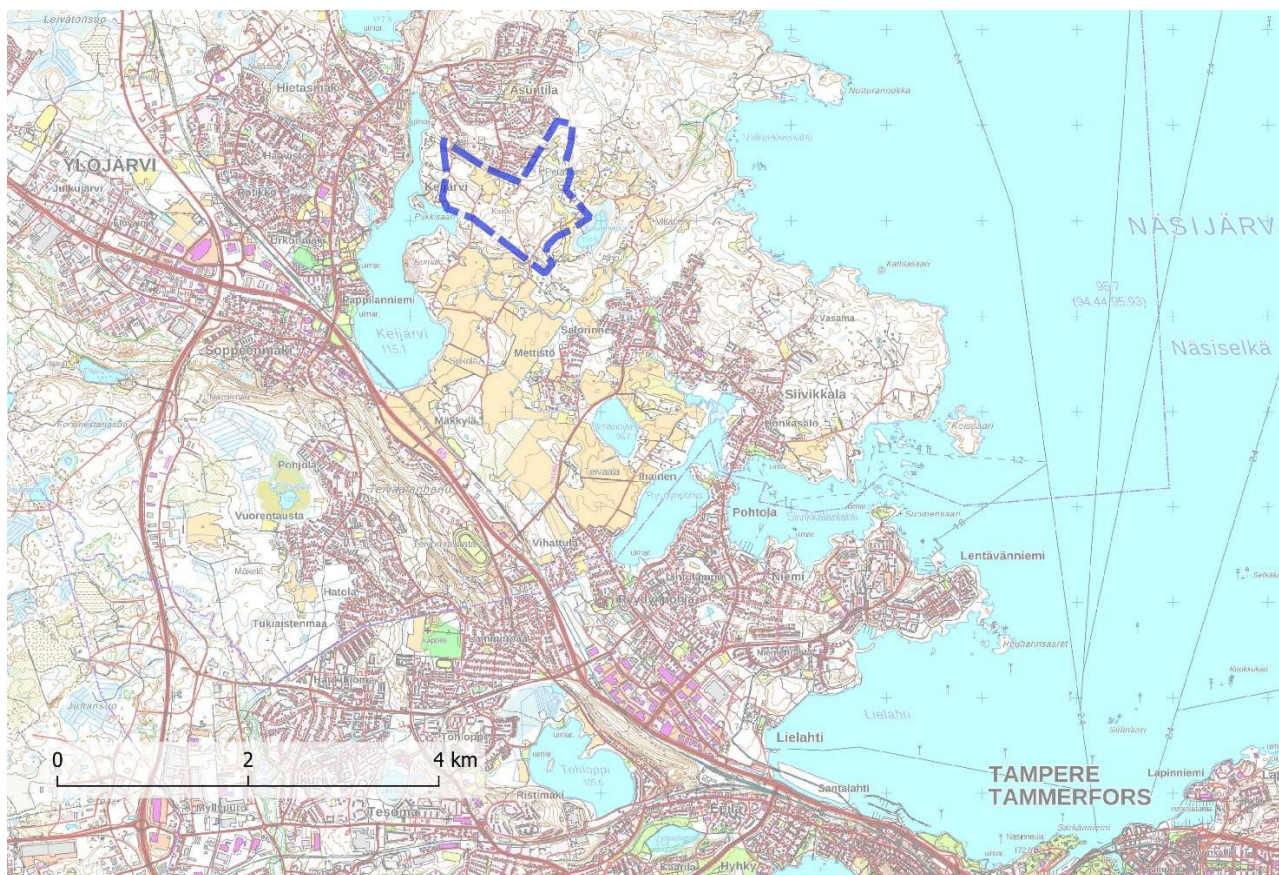
YLÖJÄRVI Asuntila-Ilmarinjärventie

arkeologinen inventointi 2025

Tiivistelmä

Ylöjärven kaupungilla on käynnissä Asuntilan-Ilmarinjärventien osayleiskaavan muutosalueen suunnittelu, johon liittyy myös uuden katuyhteysvaihtoehtojen selvittäminen. Suunnittelun tueksi tehtävästä arkeologisesta inventoinnista vastasi Heilu Oy.

Hankealueelta ei tunnettu arkeologisen kulttuuriperinnön kohteita ennen inventointia. Inventoinnin aikana alueelta paikannettiin kaksi muuta kulttuuriperintökohdetta: 1800-luvun torppa, johon liittyy merkittävää tarinaperinnettä sekä historiallisen ajan rakennuksen jäännökset. Lisäksi hankealueelta havaittiin kellarikuoppa, joka on todennäköisesti melko moderni ja huomioitiin raportissa muuna kohteena.

Kartta 1. Lähestymiskartta. Hankealue sijoittuu sinisellä rajatulle alueelle. Mk 1:50000.

Sisällysluettelo

1. Johdanto	3
2. Alueen lähtötiedot	4
3. Inventointityö.....	8
3.1. Valmistelu	8
3.2. Maastotyöt.....	9
4. Yhteenveto	12
5. Arkeologisen kulttuuriperinnön kohteet.....	13
Muut kulttuuriperintökohteet.....	13
1. Pitkäsuu.....	13
2. Efraim Martinin torppa	16
Muut kohteet.....	20
3. Keijärventie	20
Lähteet.....	22

Arkistotiedot

Tutkimustyyppi:	Arkeologinen inventointi
Tutkimuksen tekijä:	Heilu Oy / FM Sinikka Kärkkäinen, FM Meri Leppäsalko ja FM Teemu Tiainen
Kenttätyöaika:	25.9.2025
Tutkimusten rahoittaja:	Ylöjärven kaupunki
Alueen aikaisemmat tutkimukset:	Ei aikaisempia tutkimuksia

Kansikuva: Suunniteltu tielinja kulkee Pitkäsuon pellolla metsäsaarekkeen suuntaan. Pohjoiskoilliseen.

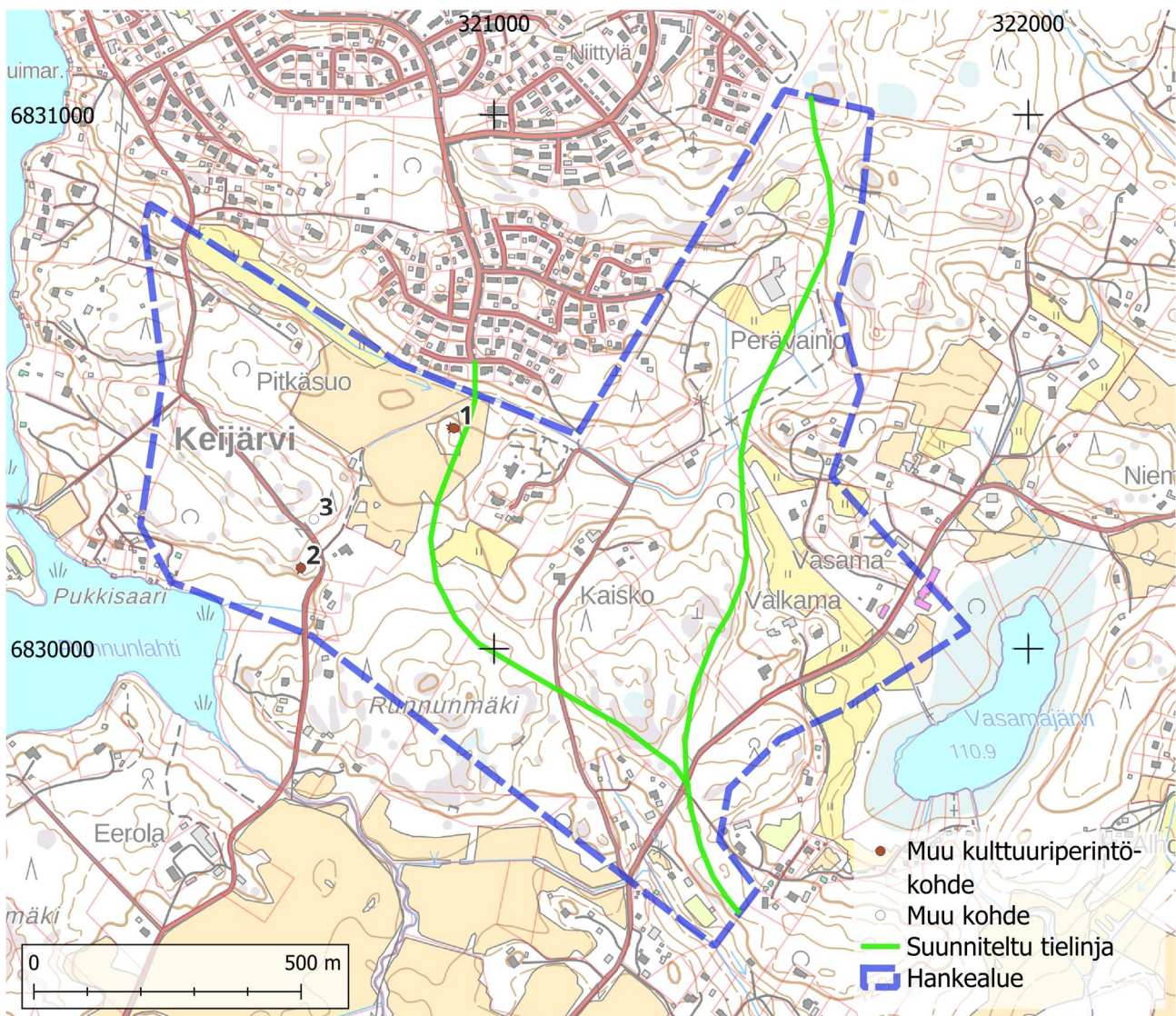
Taustakartat Maanmittauslaitoksen karttakuvapalvelusta (WMTS) 7/2025, ellei toisin mainita. Käytetty koordinaatisto ETRS-TM35FIN, korkeus N2000. Maanmittauslaitoksen 5p laserkeilausaineiston käyttölisenssi: 2.6.2025 MML 7867786022/05 00 00/2025

Raportin kuvat: Meri Leppäsalko

1. Johdanto

Ylöjärven Asuntilan-Ilmarinjärventien alueella on suunnitteilla osayleiskaavan muutos. Hankkeesta aloitusvaiheen viranomaisneuvottelussa alueellinen vastuumuseo toi esiin kaava-alueen arkeologisen inventointitarpeen.

Kaava-alueen arkeologisen inventoinnin teki Heilu Oy / FM Sinikka Kärkkäinen, FM Meri Leppäsalko ja FM Teemu Tiainen. Kärkkäinen teki inventoinnin esiselvityksen, Leppäsalko maastotyöt (25.9.2025) ja raportin. Tiainen ohjasi työtä ja viimeisteli raportin. Arkeologisen inventoinnin tavoitteena oli selvittää kaava-alueen arkeologinen kulttuuriperintö.

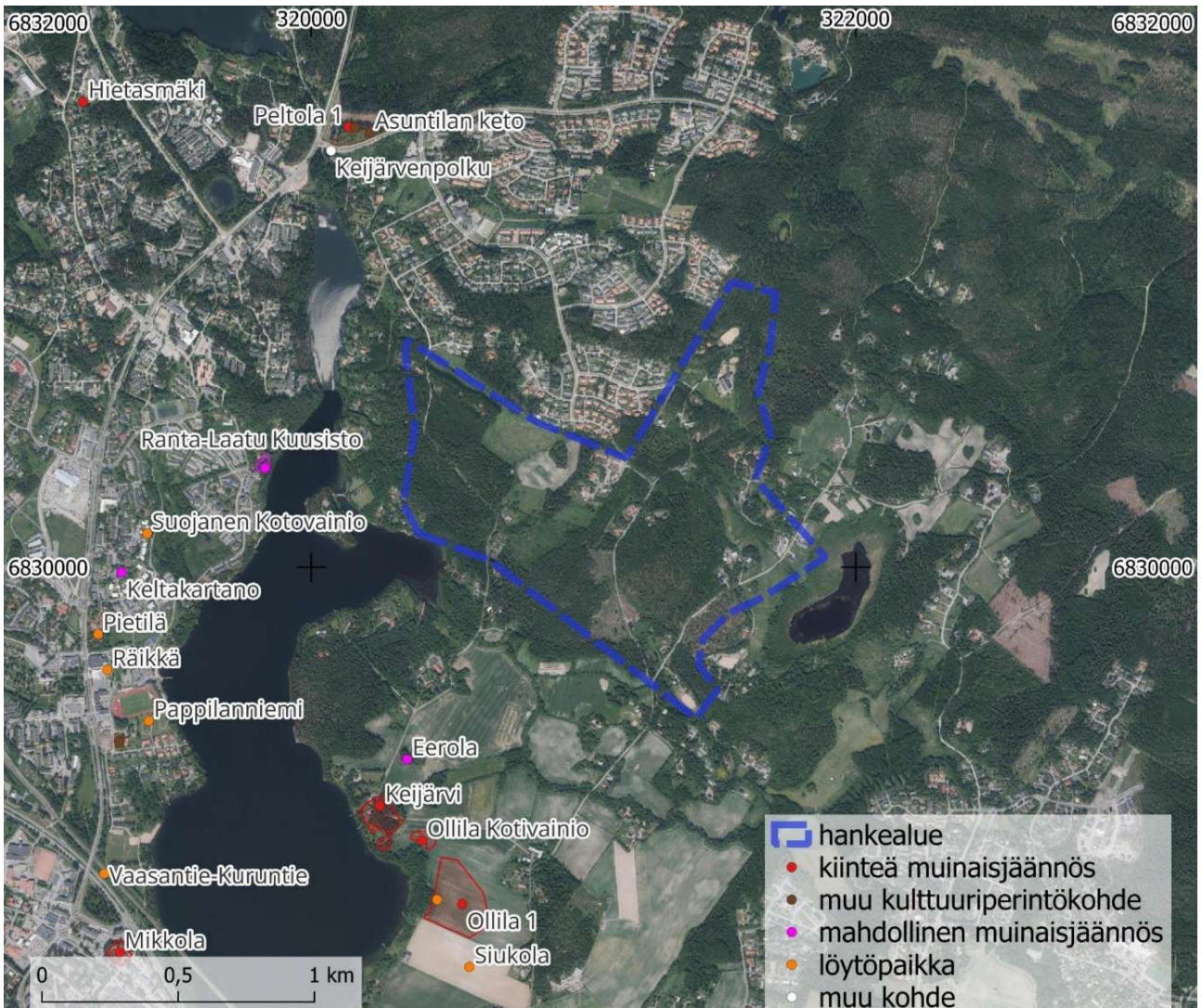

Kartta 2. Kaava-alueen muinaisjäännöskohteet on merkitty eri värisin pistein.

2. Alueen lähtötiedot

Kaava-alue sijaitsee Ylöjärven Asuntilassa, Keijärven koillispuolella. Alueen pinta-ala on noin 116 hehtaaria. Alue rajautuu pohjoisessa Asuntilan pientaloalueeseen, lännessä Keijärven Runnunlahteen, etelässä Runnunmäkeen ja idässä Vasamajärven länsipuolelle. Alue on metsää muutamia peltoalueita ja niiden reunoilla sijaitsevaa asutusta luukuunottamatta. Maaperä on metsäalueilla ja korkeimmilla kohdilla pääosin kalliota. Alueen matalimmilla kohdilla maaperä on savea ja hankealueen länsiosassa, Keijärven lähistöllä, hiesua. Lisäksi savimaaperän reuna-alueilla on pieniä hiekkamoreenialueita ja muutama saraturvealue. Maastonkorkeus vaihtelee hankealueella 115–139 m mpy välillä.

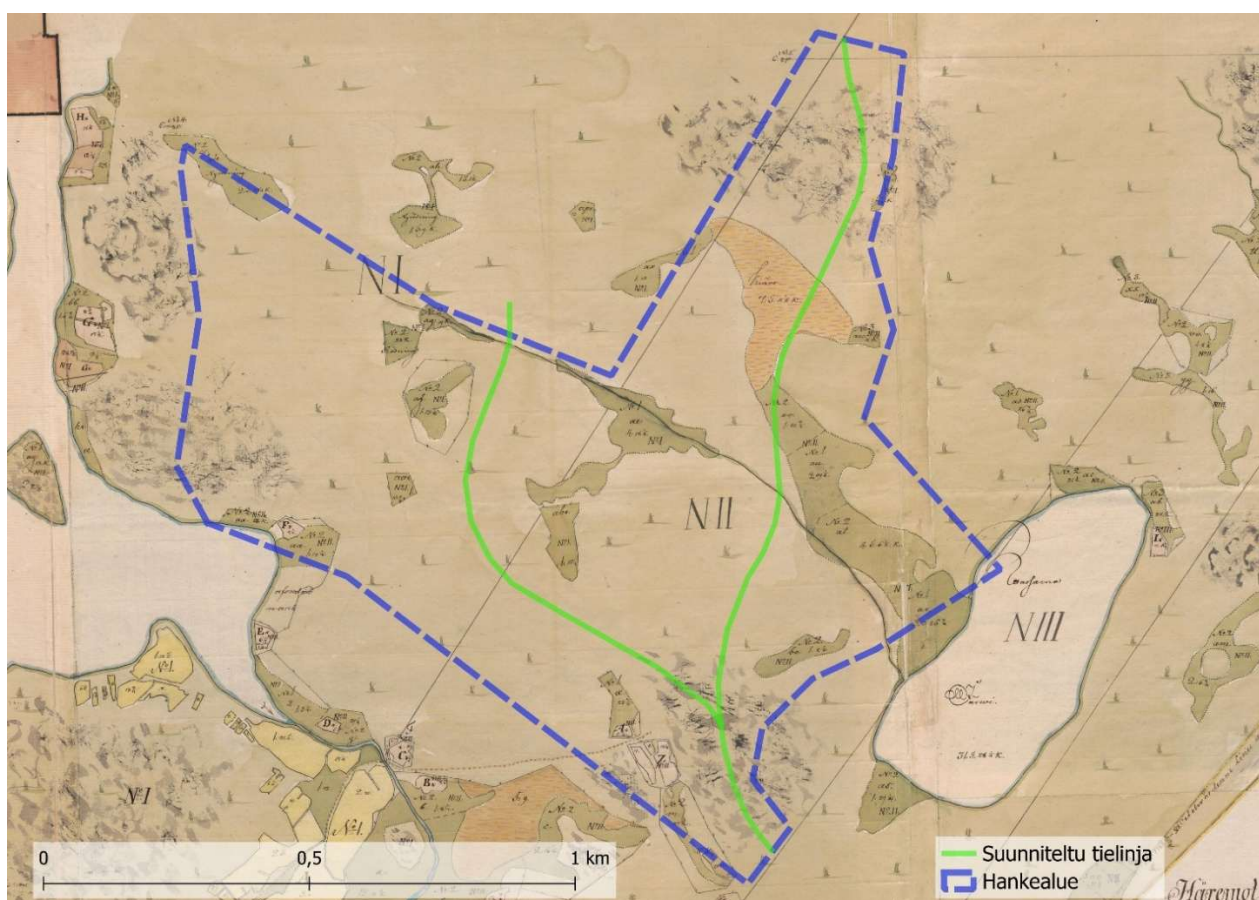
Alue sijaitsee Keijärven (115,1 m mpy) itäpuolella, mikä muodostui omaksi vesialtaakseen mesoliittisella kivilaudella (Matisto & Virkkala 1964: 118–122). Keijärven rannalta tunnetaan kivilautinen asuinpaikka noin 115–117 m korkeustasolta. Lisäksi Keijärven ranta-alueella sijaitsee rautakauteen ajoittuva asuinpaikka noin 115–121 m korkeustasolta.

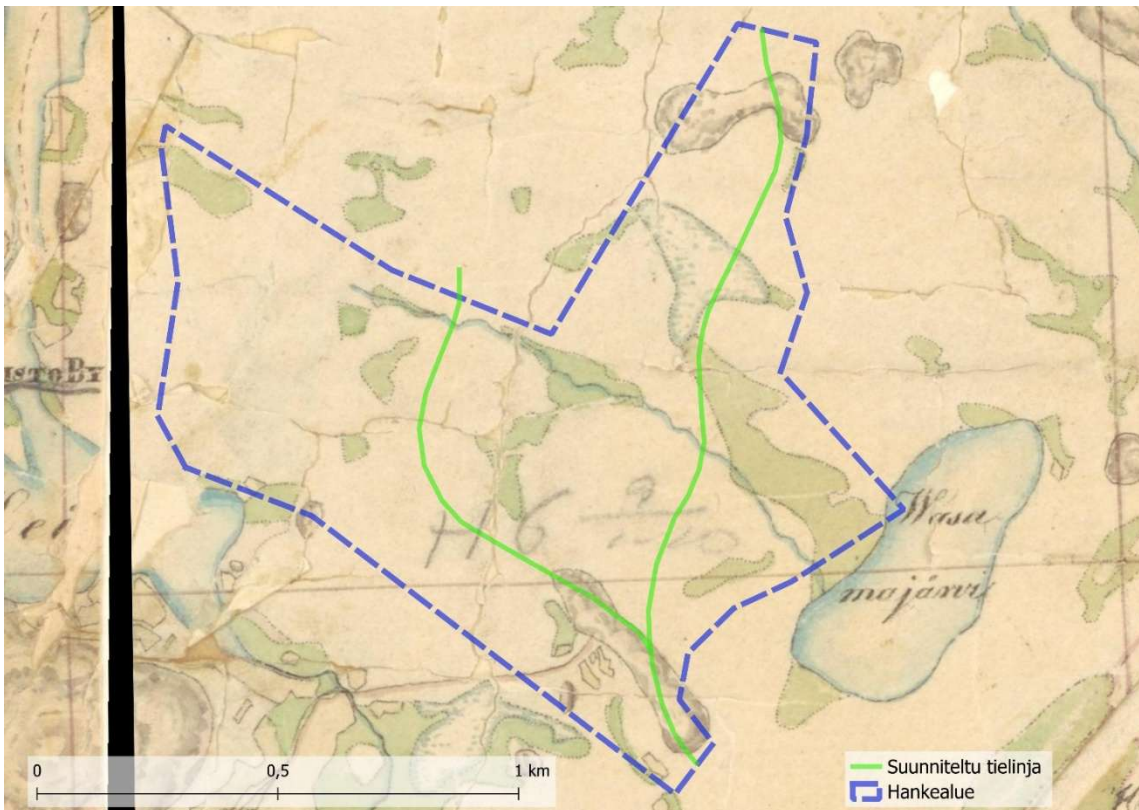
Kartta 3. Hankealue ja lähialueen muinaisjäännöskohteet MML:n ortokuvassa.

Lähin historiallisen ajan kylä, Keijärvi, sijaitsee hieman yli kilometrin etäisyydellä kaava-alueesta etelään. Kylä mainitaan historiallisissa lähteissä ensimmäisen kerran vuonna 1439 (Saarenheimo 1974: 68) ja se esiintyy Suomen asutuksen yleisluettelossa vuonna 1540 yhdeksän talon kylänä. Isonjaon aikaan Keijärven kylässä oli kolmen talon tontit: Eerolan tila (nro 1), Ollila (nro 2) ja Siukola (nro 3) (Nyman 2018: 9). Vuoden 1765 isojakokartalla hankealueen maat kuuluvat Eerolan ja Ollilan tiloille. Isojakokartalla hankealueella on muutamia pienialaisia peltoja ja niittyalueita, alueen eteläosassa pelloille johtava tie sekä pohjoisosassa sijaitseva kosteikko. Vuoden 1847 pitäjänkartalla maankäyttö on esitetty saman kaltaisena kuin isojaon aikaisella kartalla. Vuoden 1909 senaatinkartalla hankealue on esitetty metsä- ja peltoalueina. Hankealueen kaakkoisosassa kulkeva tie on piirretty kulkemaan pohjoiseen tielinjan todellisesta sijainnista ja eteläosassa kartalla esitetty torppa on todennäköisesti Mäkelän torppa, joka näkyy vuoden 1928 pitäjänkartalla, vuoden 1946 Tampereen kantakaupungin ilmakuvassa sekä vuoden 1953 peruskartalla. Ilmakuvassa ja peruskartalla hankealue on laajalti viljelykäytössä ja kartalla näkyy useita viljelyyn liittyviä rakennuksia ja asutusta peltojen laidoilla. 2000-luvun alkuvaiheilla Perävainion alueen pellot jäivät pois käytöstä.

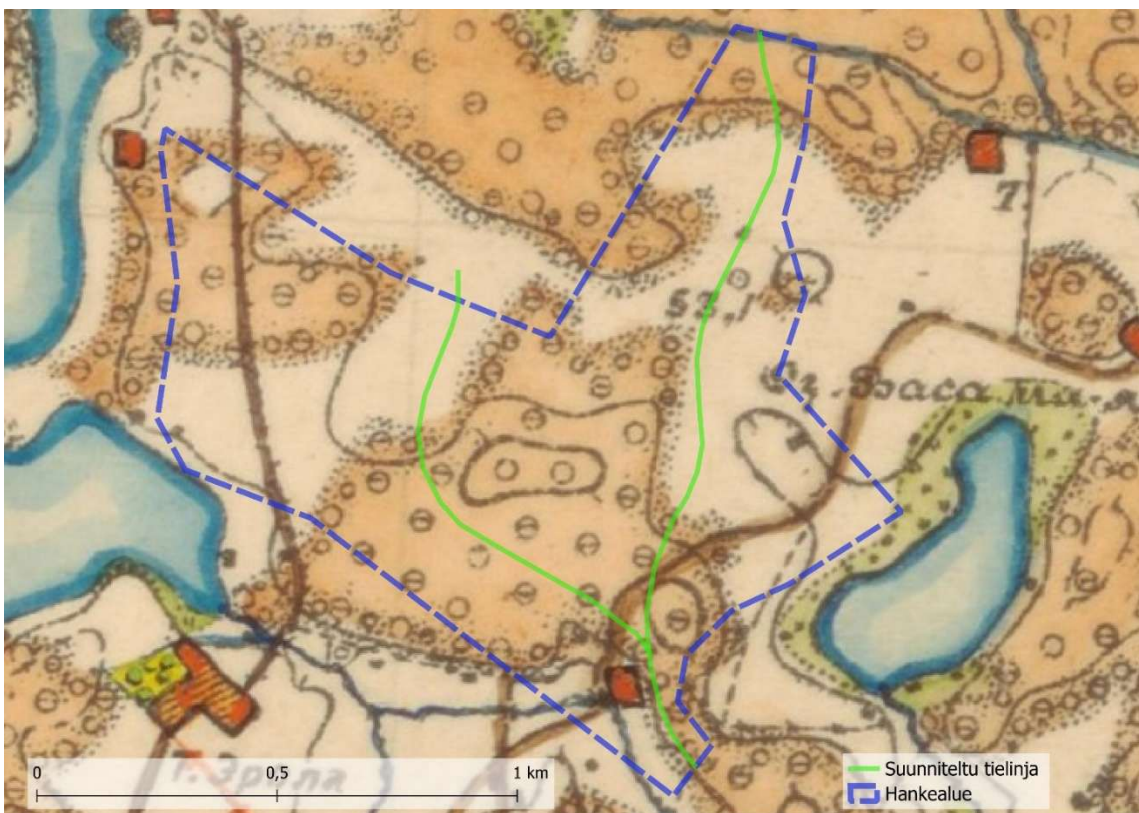
Hankealueelta ei tunneta entuudestaan arkeologisen kulttuuriperinnön kohteita, eikä alueella ole tiettävästi liikuttu aiempien arkeologisten inventointien yhteydessä.

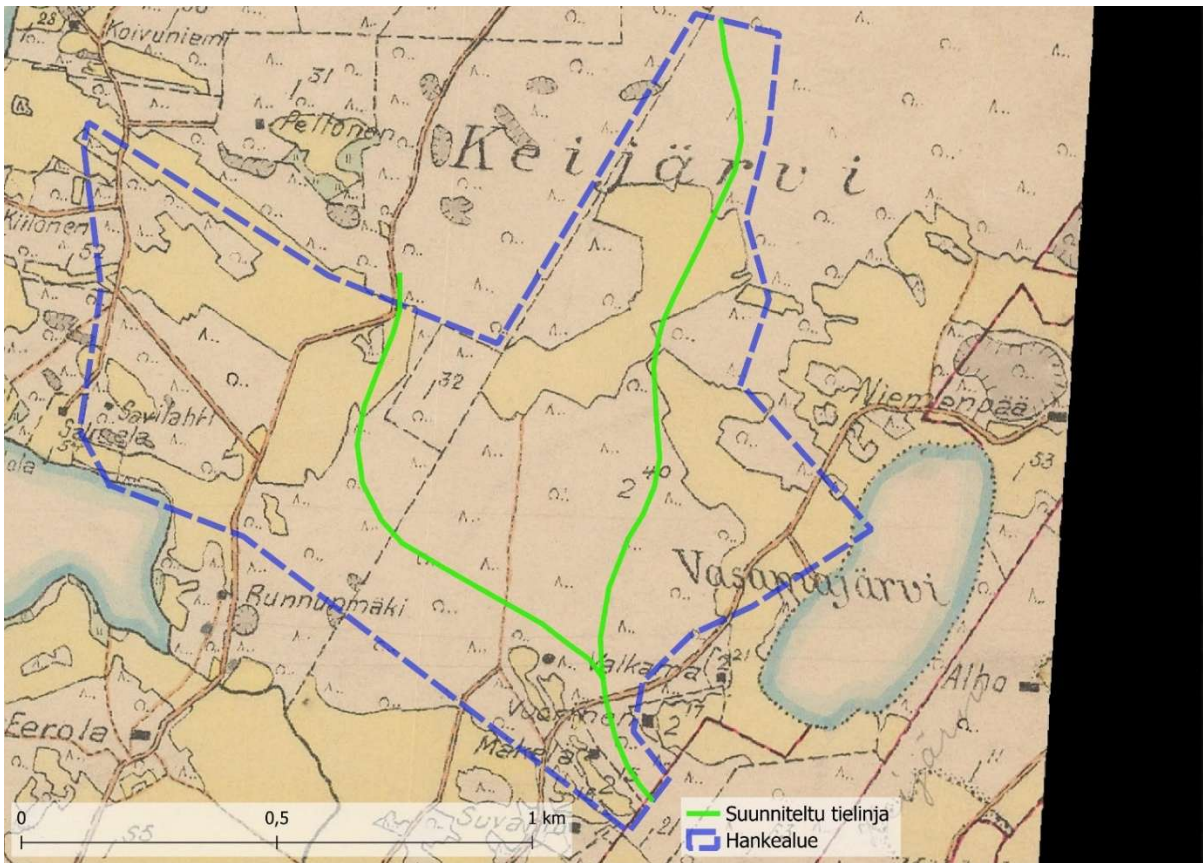
Kartta 4. Isojakokartalla hankealueella sijaitsevat maat kuuluvat Keijärven kylän Eerolan (nro 1) ja Ollilan (nro 2) tilojen maihin.

Kartta 5. Hankealue vuoden 1847 pitäjänkartalla.

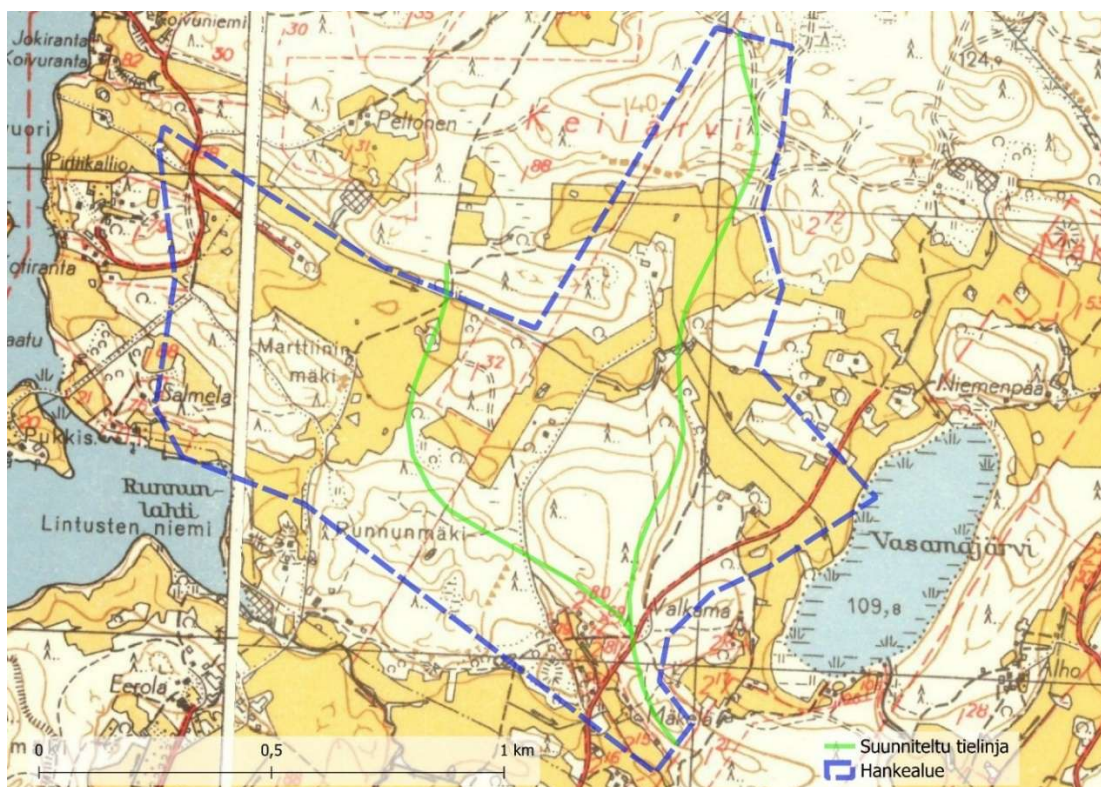
Kartta 6. Vuoden 1909 senaatin kartalla hankealueella kulkevat tiet on piirretty suurpiirteisesti. Hankealueen eteläosassa kartalla esitetty torppa on todennäköisesti Mäkelän torppa.

Kartta 7. Ote vuoden 1928 Hämeenkyrön ja Ylöjärven ympäristöä esittävältä pitäjän kartalta.

Kartta 8. Tampereen kaupungin historiallisessa ilmakuvassa vuodelta 1946 hankealue on suurimmaksi osaksi peltoa.

Kartta 9. Ote vuoden 1953 peruskartasta.

3. Inventointityö

3.1. Valmistelu

Esitöiden aikana käytiin läpi aluetta kuvaavia historiallisia karttoja 1700–1900-luvuilta. Karttoja haettiin Kansallisarkiston Astia-verkkopalvelusta ja paituli-latauspalvelusta. 1900-luvun peruskarttoja ladattiin Maanmittauslaitoksen Vanhat painetut kartat-verkkosivustolta. Historialliset kartat (pitäjän, senaatin- ja peruskartat) asetoitiin nykykartan päälle ja niistä tarkasteltiin hankealueen historiallisen ajan asutusta sekä muita mahdollisesti arkeologisesti potentiaalisia kohtia. Ylöjärven alueelta tehtyjen laajempien arkeologisten tutkimusten inventointiraportteja käytiin läpi. Raportit haettiin Museoviraston ylläpitämästä Kulttuuriympäristön palveluikkunasta (www.kyppi.fi) sekä Asiat-hakupalvelusta ([Etusivu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#)). Esitöiden aikana käytiin läpi myös Maanmittauslaitoksen 5p laserkeilausaineisto arkeologisesti mielenkiintoisten maastonmuotojen havaitsemiseksi. GTK:n maaperäkartta (20k) tarkastettiin arkeologisesti potentiaalisten maastonkohtien selvittämiseksi, missä huomiota kiinnitettiin erityisesti hienojakoiisiin maa-aineksiin, jollaisilla alueilla Keijärven kaakkoispuolen tunnetut esihistorialliset kohteet sijaitsevat. Alueelliselta vastuumuseolta tiedusteltiin vielä ennen maastotöitä alueelta mahdollisesti löydetty irta- ja metallinilmaisinto löydöt, joita ei kuitenkaan ollut.

3.2. Maastotyöt

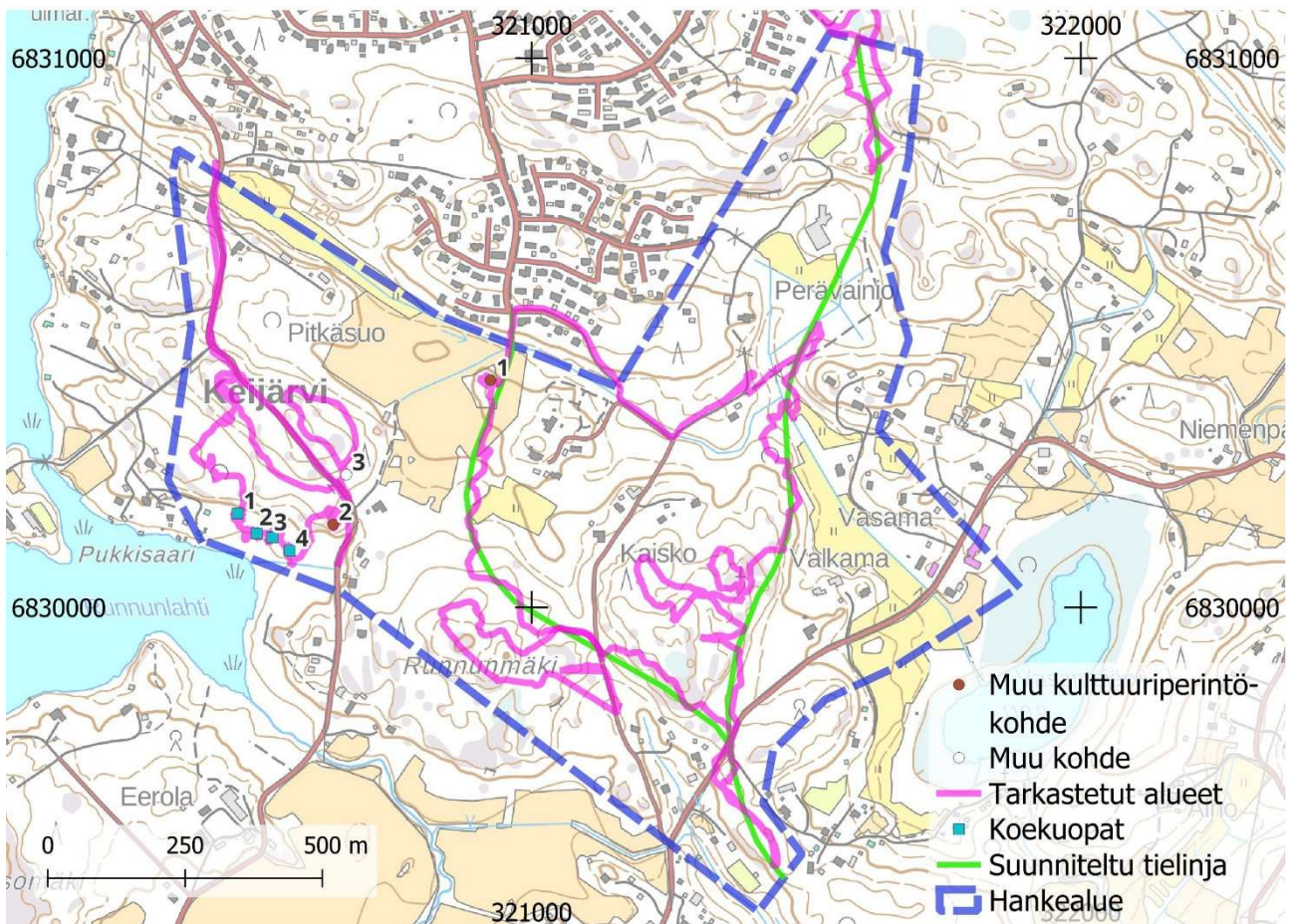
Arkeologisen inventoinnin maastotyöt tehtiin 25.9.2025. Havainnointiolosuhteet olivat sään puolesta hyvät ja vain muutamilla alueilla maastossa oli näkyvyyttä haittaavaa runsasta ja korkeaa aluskasvillisuutta ja nuorta koivikkoa. Maastossa tarkastettiin 5p laserkeilausaineistosta havaitut kuoppakohteet ja anomaliat, suunnitellut tielinjat sekä yleisemmällä tasolla huomiota kiinnitettiin rakentamattomiin metsäalueisiin. Pienempiä koepistoja tehtiin myös esim. havaittujen historiallisten kohteiden läheisyyteen. Inventoinnissa tehdyt havainnot dokumentoitiin valokuvin ja muistiinpanoin. Havaintojen sijainnit sekä kuljetut reitit tallennettiin käsiGPS-paikantimilla (Garmin GPSmap64, tarkkuus +/- 5–10 m).

Keijärven rannoilta tunnetaan esihistoriallisia arkeologisia kohteita 115 m mpy korkeuskäyrän yläpuolella. Kaava-alueelle, järven rantaan ulottuvalla hankealueen osiolla kaivettiin neljä koekuoppaa 115 m mpy korkeuskäyrän yläpuolelle mahdollisten esihistoriallisten kohteiden löytämiseksi. Koekuopitettu alue oli vanhaa ojitettua peltoa, joka on nykyään istutettua lehtipuumetsää. Koekuopat olivat 40–45 x 35–40 cm kooltaan. Kaikissa koekuopissa oli välittömästi pintamaan alla 25–27 cm löyhä pellonmuokkauskerros, jonka alta alkoi vaalea pohjahieta. Koekuopissa 2 ja 3 oli muutamia hiilenpalasia peltokerroksen pohjalla, mutta muuten koekuopat olivat tyhjiä.

Hankealueelta havaittiin kaksi uutta muuta kulttuuriperintökohdetta ja yksi muu kohde. Muut kulttuuriperintökohteet ovat historiallisen ajan rakennuksen paikka (raportin kohde 1 Pitkäsuo) sekä 1800-luvun lopun torpan jäännös/tarinapaikka (kohde 2 Efraim Martinin torppa). Ensimmäinen kohde koostuu rakennuksen kivijalasta ja kolmesta uunista, jota ei voi historiallisen kartta-aineiston, historiallisten ilmakuvien tai paikalta löytyneen löytömateriaalin perusteella ajoittaa historiallista aikaa tarkemmin. Kohde on todennäköisesti ollut käytössä vain lyhyen ajan karttojen laatimisvuosien välissä mistä syystä se ei näy millään kartalla. Kohde ei kuitenkaan ole 1800-lukua vanhempi.

Toinen muu kulttuuriperintökohde on Efraim Martinin torppa, jota ei myöskään ole merkitty vanhoille kartoille. Paikalla on vuoden 1928 pitäjän kartalla sekä peruskartoilla v. 1953 ja v. 1960 paikannimi (Marttiininmäki). Kohde koostuu rakennuksen kivijalasta ja yhdestä selkeästä uunista ja toisesta mahdollisesta uunista. Kohteeseen liittyy Martinin piruna tunnettu oikeuden pöytäkirjoihinkin dokumentoitu poltergeist-ilmiö 1800-luvun loppupuolelta.

Muuna kohteena huomioitiin 5p laserkeilausaineistosta paikannettu ja maastossa selkeästi erottunut kellarikuoppa (kohde 3 Keijärventie).

Kartta 10. Maastossa havaitut kohteet (1–3) ruskein ja valkoisin pistein. Inventoinnissa kuljettu reitti on piirretty pinkillä ja maastoon kaivetut koekuopat vaaleansinisellä. Mk 1:1000.

Kuva 1. Istutettua haapametsää järven suuntaan koekuoppa 1:n alueelta. Lounaaseen.

Kuva 2. Itäisemmän suunnitellun tielinjan pohjoispään maisemaa. Etelään.

Kuva 3. Keijärven ranta-alueelle kaivettu koekuoppa 3. Kaikki koekuopat muistuttivat maannokseltaan toisiaan.

4. Yhteenveto

YLÖJÄRVEN Asuntilan-Ilmarinjärventien kaava-alueen arkeologisessa inventoinnissa havaittiin kaksi muuta kulttuuriperintökohdetta. Toinen kohteista on todennäköisesti 1800-luvulle ajoittuvat riihen tms. rakennuksen jäännös ja toinen 1800-luvun lopun torpan paikka, johon liittyy merkittävää tarinaperinnettä. Lisäksi maastossa havaittiin uuden ajan kellarikuoppa tms., joka huomioitiin muuna kohteena.

Meri Leppäsalko ja Teemu Tiainen

Heilu Oy

29.9.2025

5. Arkeologisen kulttuuriperinnön kohteet

Muut kulttuuriperintökohteet

1. Pitkäsuo

Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Muinaisjäännösstatus: muu kulttuuriperintökohde (ehdotus)

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat, talonpohjat

Ajoitus: historiallinen

Koordinaatit: N 6830414 E 320925 z 122 m mpy

Koordinaattiselite: aluerajauksen keskikohta

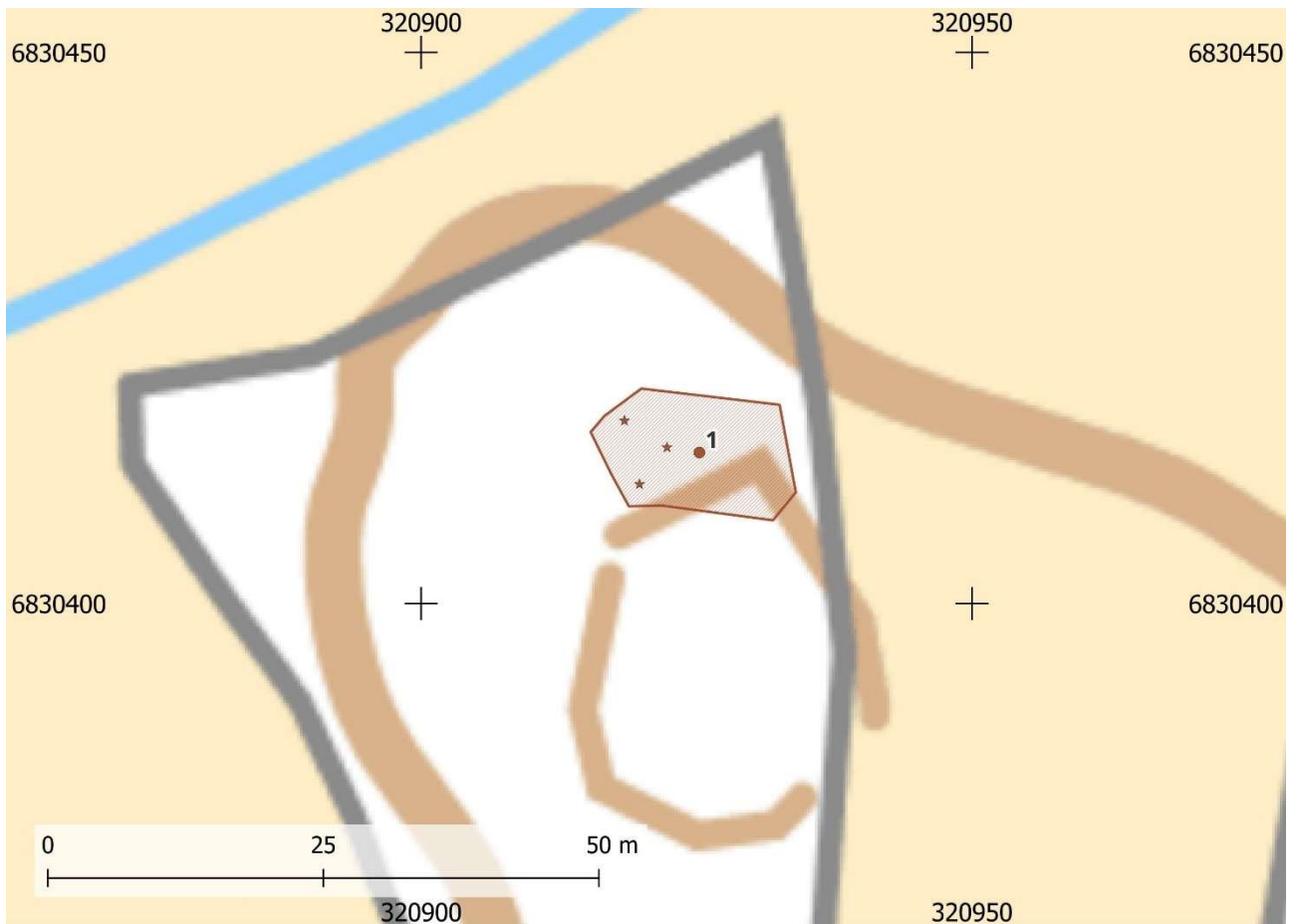
Inventointihavainnot 2025:

Kohde sijaitsee Pitkäsuo-pellon kuusivaltaisessa sekametsäsaarekkeessa. Paikalla on kolme uunin rauniota ja rakennuksen kivijalka. Kaikki kolme uunia ovat halkaisijaltaan noin 4 metriä ja 70 cm korkeita. Selkein uuni (pohjoisin) koostui ainakin 4 luonnonkivikerrasta (15–60 cm halkaisijaltaan, osittain rapautuneita) ja tummasta humuspitoisesta maasta. Rakenteesta kasvaa kaksi mäntyä, kataja ja viinimarjaa. Uunin reunalle tehtiin koepisto, josta välittömästi maanpinnan alta tuli runsaasti ruskeaa huonopolttoista tiilen murua. Koepistoa kaivettiin noin 10 cm syvyydellä vastaan tulevaan kiveen asti.

Toinen uuni sijaitsee noin 4 metriä itäkaakkoon selkeimmästä uunirakenteesta. Sen päällä kasvaa kaksi kuusta, pihlaja ja viinimarjaa ja se on ominaisuuksiltaan samanlainen selkeimmän uunin kanssa. Myös kolmas uuni on ominaisuuksiltaan samanlainen kahden muun kanssa. Tämä uuni sijaitsee noin 4 m etelään toisena käsitellystä uunistä ja siinä kasvaa pihlaja, kataja ja viinimarjaa.

Rakennuksen perustus hahmottuu koholla olevana matalana kumpareena sekä paikoitellen näkyvien ladottujen kivirivien muodossa. Kivet ovat sammaloituneita mahdollisesti lohkottuja kiviä (näkyvät kivet halkaisijaltaan noin 30–80 cm). Kivijalan ja uunien väliselle alueelle kaivettiin koepisto. Koepistossa oli ohuen pintaturpeen alla 32 cm multavaa maata, jonka seassa oli muutama tiilen palanen 5–15 cm syvyydellä. Multavan maan alta alkoi koskematon vaalea pohjahieta. GPS mittaukset heittivät alueen peitteisyyden takia useita metrejä, joten kivirivejä ei mitattu paikoilleen. Uunien paikkatieto perustuu samasta syystä 5p laserkeilausaineistoon.

Paikalla ollut rakennus ei näy yhdelläkään tarkastetulla vanhalla kartalla (Isojakokartta 1765, Karlbergin kartasto v. 1855; senaatinkartta v. 1909; pitäjänkartat: Ylöjärvi v. 1847 [2123 09]; Ylöjärvi v. 1919 [v-5-21]; Ylöjärvi v. 1928 [v-5-21]; Hämeenkyrö, Ylöjärvi, Nokia, Tampereen kaupunki v. 1946 [v-5-21]; peruskartat: Tampere vuodet 1953, 1960, 1975, 1980), eikä vuoden 1946 historiallisessa ilmakuvassa. Tämän perusteella kohde on todennäköisesti ollut hyvin lyhytikäinen. Rakennuksen syrjäisen sijainnin perusteella kyseessä voisi olla esim. riihen jäännös.

Kartta 11. Kohteen raja ruskealla ja uunit merkittyinä ruskeilla tähdillä. Mk 1:500.

Kuva 4. Pohjoisin uuni. Uuniin kaivettu koepisto näkyy uunin etualalla. Etelään.

Kuva 5. Tiilen palasia esiintyi runsaasti jokaisessa uunissa.

2. Efraim Martinin torppa

Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Muinaisjäännösstatus: muu kulttuuriperintökohde (ehdotus)

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat, torpat, kultti- ja tarinapaikat, tarinapaikat

Ajoitus: historiallinen

Koordinaatit: N 6830151 E 320639 z 123–124 m mpy

Koordinaattiselite: aluerajauksen keskikohta

Inventointihavainnot 2025:

Kohde sijaitsee Keijärventien ja Runnunlahden välisessä havupuuvaltaisessa metsämaastossa, noin kolmenkymmenen metrin etäisyydellä tiestä. Paikalla on yksi selkeä ja toinen mahdollinen uunin raunio sekä rakennuksen kivijalka. Uuni on halkaisijaltaan noin neljä metriä ja 60 cm korkea. Kivijalassa on näkyvissä noin 40–70 cm kiviä ja sen päällä kasvaa kolme kuusta, pihlaja ja viinimarjaa. Mahdollinen uuni on halkaisijaltaan noin 2,5 m ja noin 40 cm korkea. Havaittavissa olevat kivet ovat noin 10–80 cm ja sen päällä kasvaa nuorta kuusta ja koivua. Rakennuksen kivijalka (noin 13 x 8 m) on hyvin näkyvissä koholla olevan maan sekä ladottujen kivistien muodossa. Kivet ovat kahteen kerrokseen ladottuja, sammaloituneita ja lohkottuja kiviä. GPS mittaukset heittivät paikan peitteisyyden takia useita metrejä, joten paikkatieto perustuu osin 5p laserkeilausaineistoon.

Paikalla on ollut torppa, joka on siirretty 1800-1900-lukujen taitteessa Keijärven länsipuolelle. Torpan perustamisvuosi ei selvinnyt inventoinnin yhteydessä, mutta paikalle ei ole merkitty rakennusta yhdelläkään tarkastetuista vanhoista kartoista (Isojakokartta 1765, Karlbergin kartasto v. 1855; senaatinkartta v. 1909; pitäjänkartat: Ylöjärvi v. 1847 [2123 09]; Ylöjärvi v. 1919 [v-5-21]). Paikannimenä (Marttiininmäki) se sen sijaan on merkitty Eerolan perintötilan tilusten lohkomista esittävällä kartalla vuodelta 1925 sekä vuosien 1953 ja 1960 peruskartoilla.

Paikalla olleeseen torppaan liittyy Martinin piruna tunnettu poltergeist-ilmiö. Asiasta on oikeudenkäyntipöytäkirjoja 1800-luvun loppupuolelta ja siitä voi lukea lisää useista internetlähteistä (esim. 1930-luvun Suomen kuvalehti ja Seura [28.06.1939 Seura no 26 - Digitaaliset aineistot - Kansalliskirjasto](#), [16.03.1935 Suomen Kuvalehti no 11 - Digitaaliset aineistot - Kansalliskirjasto](#) ja [Martinin pirut - Wikipedia](#)).

Keijärven tien puolella on vuonna 2017 pystytetty kyltti osoittamassa torpan jäännösten paikkaa.

Kuva 6. Kohteelle pystytetty kyltti. Etelään.

Kuva 7. Rakennuksen sammaloitunutta kivijalkaa. Lounaaseen.

Kuva 8. Kohteen uunirakenne. Länteen.

Kuva 9. Rakennuksen eteläisintä kivijalan osaa. Pohjoiseen.

Muut kohteet

3. Keijärventie

Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Muinaisjäännösstatus: muu kohde (ehdotus)

Muinaisjäännöstyypit: kivirakenteet, kellarit

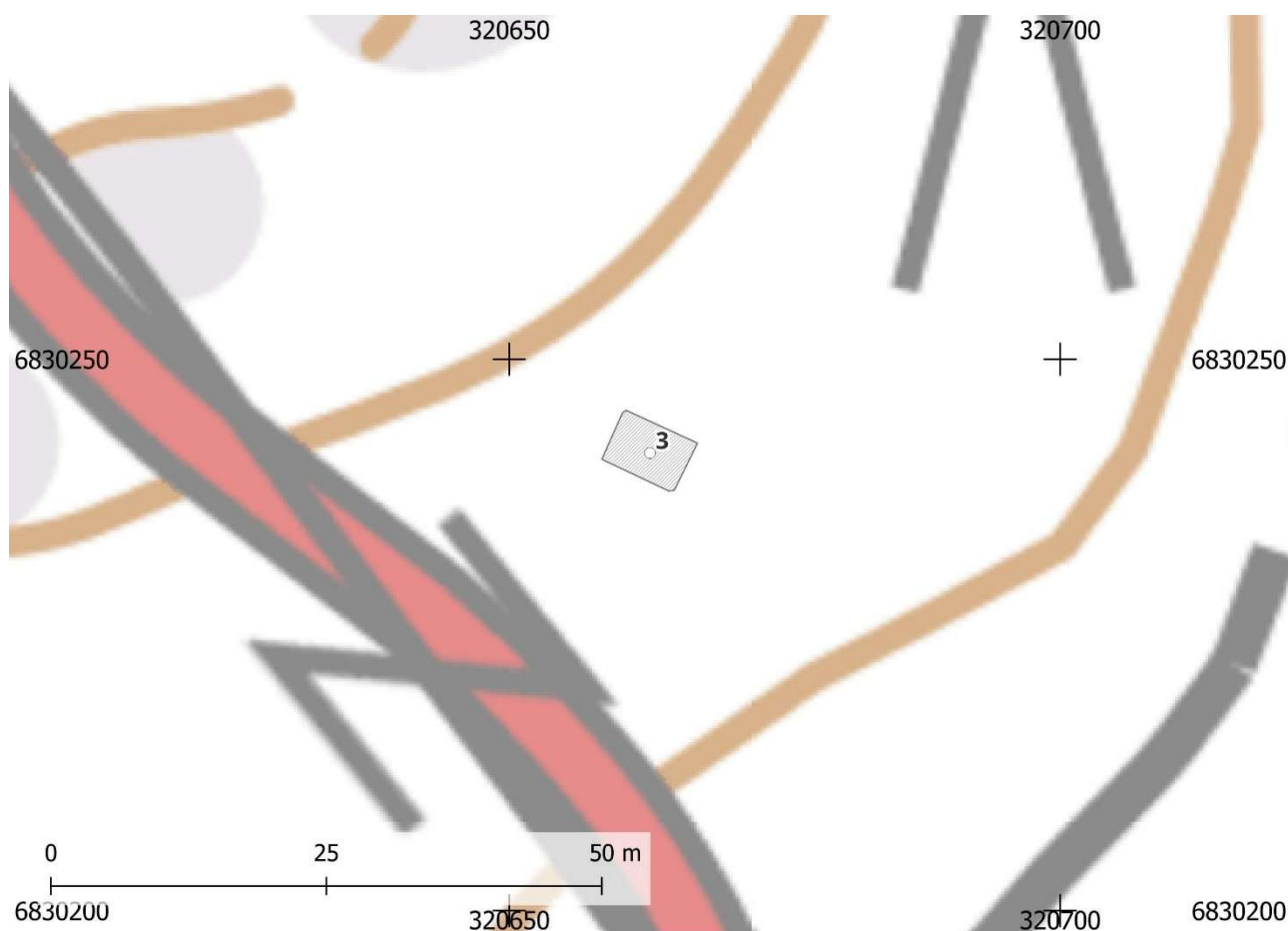
Ajoitus: moderni

Koordinaatit: N 6830241 E 320663 z 127 m mpy

Koordinaattiselite: aluerajauksen keskikohta

Inventointihavainnot 2025:

Kohde sijaitsee Asuntilan asutuskeskuksesta 350 metriä lounaaseen Keijärventien koillispuolella. Kohde on noin kahdenkymmenen metrin etäisyydellä tiestä havupuuvaltaisessa metsässä, kaakkoon laskevassa rinteessä. Kohde käsittää kellarin kooltaan noin 4,5 x 3,5 x 1,4 metriä. Sen ympärillä on noin 1,2 m leveät vallit, jotka ovat alarinteessä noin 90 cm ja ylärinteessä noin 30 cm korkeat. Kellari vaikuttaa koneellisesti kaivetulta. Sen valleissa kasvaa kuusta ja haapaa. GPS mittaukset heittivät useita metrejä alueella, joten paikkatieto perustuu 5 p laserkeilausaineistoon.

Kartta 14. Kohteen rajaus merkittynä harmaalla. Mk 1:500.

Kuva 10. Kellari syveni keskiosaa kohti. Kaakkoon.

Kuva 11. Kellarin valleissa kasvoi joka suunnalla kuusta ja haapaa, mikä teki kuvaamisesta haastavaa. Itään.

Lähteet

Kirjallisuus:

Matisto, Arvo & Virkkala, Kalevi 1964. Tampereen seudun geologia. Helsinki: WSOY.

Saarenheimo, Juhani 1974. Vanhan Pirkkalan historia. Nokia, Pirkkala, Tampere, Ylöjärvi: Vanhan Pirkkalan historiatoimikunta.

Tutkimusraportit: ([Kulttuuriympäristön palveluikkuna](#))

- Adel, Vadim 2000. Ylöjärvi, arkeologinen perusinventointi 2000. Pirkanmaan maakuntamuseo.
- Miettinen, Mirja ja Pekka 1990. Ylöjärvi inventointi 1971.
- Nyman, Jan Erik 2018. Ylöjärvi Keijärvi (Keijärvi). Historiallisen ajan kyläpaikan arkeologinen koekaivaus 11.–13.6.2018.

Kartat ja SAY:

Kansallisarkisto:

- Maanmittaushallituksen historiallinen kartta-arkisto (kokoelma):
 - o Ib.* Senaatin kartasto. XIX-XX 22-23 [Pirkkala] (--). Tiedosto 1. Kansallisarkisto. Viitattu 8.7.2025. v. 1909. ([Aineiston tiedot - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))
 - o Ia.* Pitäjänkartasto. 2123 06 Ia.* -/- _1 Ylöjärvi (--). Tiedosto 1. Kansallisarkisto. Viitattu 8.7.2025. v. 1847. ([Kuvien tarkastelu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))
 - o Ia.* Pitäjänkartasto. 2123 09 Ia.* -/- _2 Ylöjärvi (--). Tiedosto 1. Kansallisarkisto. Viitattu 8.7.2025. v. 1847. ([Kuvien tarkastelu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))
- Maanmittaushallituksen uudistusarkisto. MHA U Uudistuskartat ja -asiakirjat. H HÄMEEN LÄÄNI. Ylöjärvi. H6:9/1–10 Keijärvi; Keijärven, Kukkolan ja Mäkkylän kylät: isojaonkartta ja asiakirjat (1765–1765). Tiedosto 4. Kansallisarkisto. Viitattu 24.9.2025. ([Kuvien tarkastelu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))
- Maanmittaushallituksen uudistusarkisto . MHA U Uudistuskartat ja -asiakirjat. H HÄMEEN LÄÄNI. Ylöjärvi. H8a:7/4-8 Keijärvi; 0,4937 N:o 1 Eerola, RN:o 1:52-53, lohkominen (1925-1925). Tiedosto 1. Kansallisarkisto. Viitattu 24.9.2025. ([Kuvien tarkastelu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))
- Suomen asutuksen yleisluettelo -arkisto . Ylöjärven asutuksen yleisluettelo. 872 Ylöjärvi. Ylöjärvi . Tiedosto 1. Kansallisarkisto. Viitattu 24.9.2025. ([Kuvien tarkastelu - Kansallisarkisto | Asiointipalvelu Astia](#))

Maanmittauslaitos:

Vanhat painetut kartat- latauspalvelu: (<https://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi/>)

- 212306 Ylöjärvi, v. 1953
- 212309 Tampere, v. 1953

Paituli latauspalvelu: <https://paituli.csc.fi/>

- v-5-21_hameenkyro-ylojarvi-ym (1928).

Historialliset ilmakuvat:

[Tampereen ilmakuva 1946](#). Data on ladattu [Tampereen kaupungin dataportaali](#) -palvelusta 24.09.2025 lisenssillä [Creative Commons Attribution 4.0](#).

Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot:

- Seura, 28.06.1939, nro 26, s. 19. <https://digi.kansalliskirjasto.fi/aikakausi/binding/763393?page=19> Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot. Viitattu:29.09.2025.
- Suomen Kuvalehti, 16.03.1935, nro 11, s. 18. <https://digi.kansalliskirjasto.fi/aikakausi/binding/889673?page=18> Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot. Viitattu:29.09.2025.